

ΓΕΙΘΑΓΟΡΕ· ΜΕΓΑΛΟΚΛΕ··
 ΟΓΕΦΟΝΩΣ· ΤΑΜΙΑΣ Ή ΠΛΕ··
 ΤΗΔΕ ΞΕΡΑΙ ΕΞΑΙΟΝ ΕΝΤΣΚΟΚΗ··
 ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ
 ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΕΓΡΑΥΕΝ ΤΟΥΣ ΦΑ··
 ΝΕΝΟΥΣ ΣΑΓΗΛΕΥΘΕΡΩΣ ΘΑΙ ΕΝΤ
 ΤΗ ~ ΤΑΞΙΑΣ ΑΤΤΟΥ ΧΡΟΝΩΟΙ ΤΙΝΕΣ
 ΚΑΙ ΤΟΣ ΓΕΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΑΧΙ
 ΜΗ ΛΕΙΧΑΝΟΡΙΟΥ ΕΙ ΤΑΧΕΙ ΕΙΣΑΓΟΡΟΥ
 ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΟΡΟΥ ΔΗ ΚΒ~ ΞΠΟΡΟΣ ΞΦΡΤΝ
 ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ ΑΕΙ ΔΗ ΚΒ~ ΖΩΕΜ
 Σ ΞΑΙΙΟΥ ΤΗ ΗΑΙΟΥ ΘΜΗ ΚΒ~
 ΕΜΕΝΙΣ ΞΦΛΓΚΟΥ ΤΟΥ ΞΔΗΜΟΥ ΔΗΚ
 ΞΠΑΡΔΑΛΙΣ ΞΛΥΚΑΣ ΤΗ ΛΥΚΟΥ ΔΗΚ

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—

Βιος Γ. Ούασγκτενος, πόνημα τίθεντατον μεταφρασθέν
 μὲν ἐκ τοῦ αμερικανικοῦ πρωτοτύπου χάριν τῶν σχο-
 λίων καὶ τῶν οἰκογενειῶν ὑπὸ Ν. Δραγούμη, μετὰ
 προσθήκης εἰκονογραφιῶν, ἐκδοθέν δὲ ἀναλώμασι τοῦ ἐν
 μεγαλεμπόροις φιλογενεστάτου Κ. Ιω. Ἀντωνιάδου
 ἵνα διανεμηθῇ διωρεέν. "Ειδ. Γ". Αθῆναι, 1863.

—

Καθὼς ἡ μεμονωμένη καὶ ξηρὰ τῶν γραμματι-

κῶν κανόνων ἐκμάθησις οὐ μόνον κέρδον προξενεῖ καὶ
 ποὺς τὸν ἥλικιαν ἀνωτέρων τῆς παιδικῆς ἔχοντα,
 ἀλλὰ καὶ καθὸ στερουμένους ἀμέσου ἐφαρμογῆς
 ἐπιπολαίως χαράσσει αὐτοὺς εἰς τὴν μνήμην, οὕτω
 καὶ τὰ τῆς ἥλικης παραγγέλματα, ἀνευ δραματικῆς
 τινος πλοκῆς τὰς περιπτώσεις ἔχοντες ἴκανάς να
 εξεγείρωσι τὴν περιέργειαν καὶ ν' ἀπαλύνωσι τὴν
 καρδίαν, ώστε νὰ ἐγκολαφθῶσι βαθύτερον ἐν αὐτῇ, η
 ἀποβαίνουσιν ὅγονα, η προάγουσιν καρπὸν κατεσκλη-

ΙΥΟΜΗΑΦΡΙΟΥ ΖΩΗ^Σ ΛΟΥΚΙΟ^Σ ΛΟΚΙΟ^Σ
 ΔΗΚΒ² ΆΔ ΤΤΑΡΔΑΛΙ^Σ Υ^Σ ΤΙΟΛΥΞΕΝΕΑ^Σ
 ΤΕΣΝΕΝΕΣΤΑΔΗΚΒ² ΝΟΜΝΤΘΥ^ό..
 ΠΙΚΤΑΣ Υ^Σ ΑΡΧΑΙΔΟΣ ΣΚΑΛΙΤ-
 ΠΤΟΥΔΗΚΒ² ΛΗΑΓΑΘΟ^Σ..
 Υ^Σ ΜΙΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΩΤΑ ΔΗΚΒ² ΑΕΛΙ^Σ
 Υ^Σ ΑΛΕΞΑΙΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΙΚΑΟΥ ΤΟΥ ΕΠΤ^ό
 Υ^Σ ΣΧΙΟΥ ΚΑΙ ΓΑΛΑΟΥ ΚΩΜΕΤ^ό ΙΣΑΟΛΙΑΘ^ό
 Υ^Σ ΒΑΧΧΟΣ ΔΗΚΒ² ΛΕΟΝΩ^Σ ΦΙΛΟΔΕ-
 ΤΟ ΕΙΣΔΩΡΑΣ ΑΓΕΛΕΔΗΚΒ²
 ΧΙΟΥ Υ^Σ ΒΑΧΧΟ^Σ ΔΗΚΒ² ΜΗΘΑΛΟΝΩ^Σ
 Υ^Σ ΑΙΤΙΓΕΝ^ό ΤΟΥ ΕΥΔΗΜΟ^Σ ΔΗΚΒ²
 Υ^Σ ΑΡΙΣΤΙΟΥ ΤΗΣ ΝΕΛΚΡΑΤΟ^ό...

κότα καὶ λογιόν, δύμοιον πρὸς τὰς κεφαλὰς ἐκεί-
 νων, οἵ τινες, κατὰ Κορακῆν, μόνον καλλί γραμμα-
 τικά ἐδιδάχθησαν. Ότι δὲ οὗτοις ἔχει τὸ πρᾶγμα
 διν εἶναι χρεία λόγων πρὸς ἀπόδεξιν· διότι ἔτιν,
 ὡς ἐπεκύρωσαν οἱ αἰδηνες, τὸ παράδειγμα θίναι ή
 λογιροτέρα τῶν διδασκαλιῶν, ἐπειδὴ ή παράστα-
 σις τῶν ἀρχῶν τῆς φιλοτῆς καθ' θν τρόπον λέγομεν
 γίνεται διὰ συνεχείας ἐπαγωγῶν παραδειγμάτων,

ἔπειται δέται καὶ ή ὄφελεια προκύπτει λογιροτάτη.
 Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔνα μόνον τοιοῦτον τρόπον
 παραστάσεως, γραπτὸν ἐννοοῦμεν, εἶχον, τὸν τῶν
 μόθων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν βραχὺν, ἀπέριττον, δλως
 φανταστικὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀπίθανον, καὶ μόλις τῶν
 νηπίων διερεθίζοντα τὴν φιλοπραγμοσύνην. Ή ἵστο-
 ρία κυρίαν ὑπόθεσιν εἶχε τὰ στρατιωτικὰ ἔργα, δὲ
 ἴδιωτικὸς βίος καὶ αὐτὸς δὲ τῶν πολιτευομένων, οὐ-